

GELDHONGER AAN DE SCHANDPAAL

TEKST: JASPER JANSEN EN DAVID TOMIĆ

Halverwege het jaar kunnen traditioneel na publicatie van de jaarverslagen weer de meest opzienbarende beloningen op een rij worden gezet. De rode draad is meer nog dan in voorgaande jaren het asymmetrische karakter van topbeloningen. Zijn de resultaten goed, dan zorgt de variabele beloning (cashbonus, aandelen- en optieplannen)

voor een mooi loonstrookje. Maar ook als een bestuurder ondermaats presteert of de onderneming aan de rand van de afgrond staat, incasseren bestuurders een flinke bonus.

Een bonus bij wanprestaties lijkt nog altijd gemeengoed, ook in 2008, het jaar waarin de wereldeconomie in een niet eerder geziene recessie terechtkwam en ondernemin-

gen failliet gingen of in financiële problemen raakten. Voortdurend teleurstellende resultaten en mislukte overnames blijken geen belemmering te zijn om gewezen topmanagers een goudgerande aftocht te bieden. Zelfs als aandeelhouders jarenlang negatieve rendementen op hun bordje kregen, worden bestuurders zelfs bij vrijwillig vertrek rijkelijk beloofd. ■

1
JEAN-PAUL VOTRON,
HERMAN VERWILST EN GILBERT MITTLER

FORTIS – 13,8 MILJOEN EURO

2008 was het jaar van het demasqué van Fortis. Toch heeft de ontmanteling van de Belgisch-Nederlandse bank-verzekeraar Jean-Paul Votron en zijn medebestuurders niet in de portemonnee geraakt. Aandeelhouders zagen vrijwel hun hele investering in rook opgaan, maar Votron ontving over 2008 een beloning van 4,3 miljoen euro. Ruim 1,8 miljoen euro dankt hij aan de koersontwikkeling van het Fortis-aandeel tot eind april 2008 ten opzichte van een dertigtal concurrerende financiële instellingen – nog net voor de kredietcrisis een slagveld onder banken aan-

richtte. Nu resteren in het beursgenoteerde Fortis nog slechts de internationale verzekeringsactiviteiten. Veelal residerend in het Zwitserse Saas Fee is Votron tegenwoordig in te huren voor lezingen over leiderschap en crisismanagement.

Votrons tijdelijke opvolger Herman Verwilst moest het met iets minder doen: 3,7 miljoen euro. Voormalig financieel directeur Gilbert Mittler spande overigens de kroon. Hij mocht in 2008 5,79 miljoen euro bijschrijven, waarvan liefst 4,2 miljoen euro aan ontslagvergoeding, gelijk aan negenmaal zijn basissalaris over 2008. ■

2
GUUS HOEFSLOOT
EN JACQUES VAN DEN HOVEN

HEIJMANS – 3,8 MILJOEN EURO

Onder leiding van bestuursvoorzitter Guus Hoefsloot en zijn rechterhand Jacques van den Hoven devalueerde Heijmans van een ondernemend, gezond en winstgevend bouwconcern tot een onderneming die haar commerciële slagkracht verloor en haar kernprocessen niet op orde heeft. Drie forse verliesjaren met vijf winstwaarschuwingen vielen nota bene in relatief goede jaren voor de bouwsector. Beide gewezen bestuurders kregen niettemin een afbraakbonus van respectievelijk 1,8 en 2 miljoen euro, nadat zij beiden afstand hadden gedaan van 300.000 euro.

De opvolger van Hoefsloot, Rob van Gelder, moet nu alle zeilen bijzetten om Heijmans overeind te

houden. Alle buitenlandse activiteiten, behalve de Belgische infradivisie, worden op het slechtst denkbare moment van de hand gedaan, het eigen vermogen wordt via een sterk verwaterende claimmissie van 100 miljoen euro versterkt en ook kreeg Heijmans door een nieuwe kredietfaciliteit meer ademruimte. ■

3
FLORIS WALLER

CORPORATE EXPRESS – 4,3 MILJOEN EURO

Na tien teleurstellende jaren haalde het Amerikaanse Staples branchegenoot Corporate Express van de beurs. Dit was eerder ondanks dan dankzij het management. De distributeur van

paperclips, papier en bureaustoelen heeft onder leiding van Frans Koffrie en zijn financiële rechterhand Floris Waller aandeelhouders keer op keer onaangenaam verrast.

In 1999, het eerste bestuursjaar van Waller, nam het toenmalige Buhmann het Amerikaanse Corporate Express over voor 2,3 miljard dollar. Sinds de naamsverandering was het uitzonderlijk als het concern geen winstwaarschuwing of tegenvallende kwartaalberichten publiceerde. Uiteindelijk profiteerde Waller het meest van zijn eigen falen. Zijn afkoopsom van 2,1 miljoen euro bedroeg ruim vier basissalarissen. Gevoegd bij zijn reguliere salaris, cashbonus, optiewinsten en andere extraatjes komt zijn totale beloning op 4,3 miljoen euro.

Waller zat overigens niet lang werkloos thuis: hij vond snel onderdak als financieel directeur bij het niet beursgenoteerde handelsconcern Pon Holdings. ■